SADRŽAJ

- 5.1 Elementi Android aplikacija
- 5.2 Primena servisa u Android OS
  - 5.3 Primena prijemnika poruka
- 5.4 Primena provajdera sadržaja
- 5.5 Dodatni elementi Android aplikacija
- 5.6 Razvoj aplikacije u Android studiju
- 5.7 Struktura aplikacije u Android OS

5.1 - Elementi Android aplikacija

- U razvoju aplikacija se koriste komponente koje su povezane u AndroidManifest.xml datoteci.
- ➤ Ova datoteka opisuje svaku komponentu aplikacije i njihovo međusobno delovanje.
- ➤ Glavne komponente koje se koriste u Android aplikaciji su:
  - **1. Aktivnosti** (*activities*) određuju korisnički interfejs i upravljaju korisničkim aktivnostima na ekranu telefona.
    - ✓ Aktivnost predstavlja(pojedinačan)ekran sa korisničkim interfejsom
    - ✓ Ova komponenta aplikacije izvršava aktivnosti na ekranu.
    - Primer: email aplikacija može imati jednu aktivnost koja se odnosi na prikaz liste novih poruka, dok se druga aktivnost odnosi na čitanje poruka.
    - ✓ Ako aplikacija ima više od jedne aktivnosti, onda bi jedna od njih trebala biti označena kao primarna aktivnost koja će biti prikazana kada se pokrene aplikacija **fokusirana aplikacija**.
    - ✓ Aktivnost se implementira kao podklasa Activity klase: public class MainActivity extends Activity {}

5.2 - Primena servisa u Android aplikacijama

- 2) Servisi (services)
- ✓ Servisi upravljaju pozadinskim procesima koji su vezani sa aplikacijom koja obavlja neke rutinske operacije u određenim intervalima Primer: servis komponenta može obavljati dugotrajnu operaciju prenosa podataka preko mreže, a da se pri tome ne zaustavlja korisničko izvršenje akcije.
- ✓ Servis se implementira kao podklasa *Service* klase:

public class MyService extends Service {}

- ✓ Izvršava dugotrajne i zahtevne operacije u pozadini za koje ne postoji potreba da ih aktivira korisnik tako da nema neki korisnički interfejs
- ✓ Druga komponenta aplikacije može startovati servis i on će nastaviti da se izvršava u pozadini iako korisnik pređe na neku drugu aplikaciju.
- ✓ Komponenta se može povezati sa servisom i interagovati sa njim i tako omogučiti njihovu komunikaciju (interprocess comunication, IPC)

Primer: servis može upravljati transkacijama preko mreže, puštati muziku, realizovati I/O operacije ili komunicirati sa content provajderom i to sve u pozadini.

5.2 - Primena servisa u Android aplikacijama

- > Servis se pojavljuje u dve forme:
- 1. Pokrenuti servis (Started) kada ga komponenta aplikacije pozivom metode startService() pokrene. Jednom pokrenut servis može da se izvršava u pozadini neograničeno dugo, bez obzira na trenutni status komponente. Pokrenuti servisi najčešće ne vraćaju neki rezultat komponenti koja ga poziva, već samo izvrše zahtevani zadatak i zaustave se. Na primer, može download-ovati ili upload-ovati fajl preko mreže.
- 2. Povezani (Bound) kada se komponenta aplikacije vezuje sa njim pomoću metode bindService(). Tada se servis izvršava dokle god je aktivna komponenta ili komponente koje su sa njim povezane. Vezani servisi kroz IPC omogućavaju klijent-server interfejs, slanje zahteva, vraćanje rezultata, i sl. Ovakvi servisi rade sve dok su vezani za neku komponentu i moguće je vezati ih za više komponenti istovremeno. Kada se u potpunosti odvežu od komponente servisi se ukidaju.

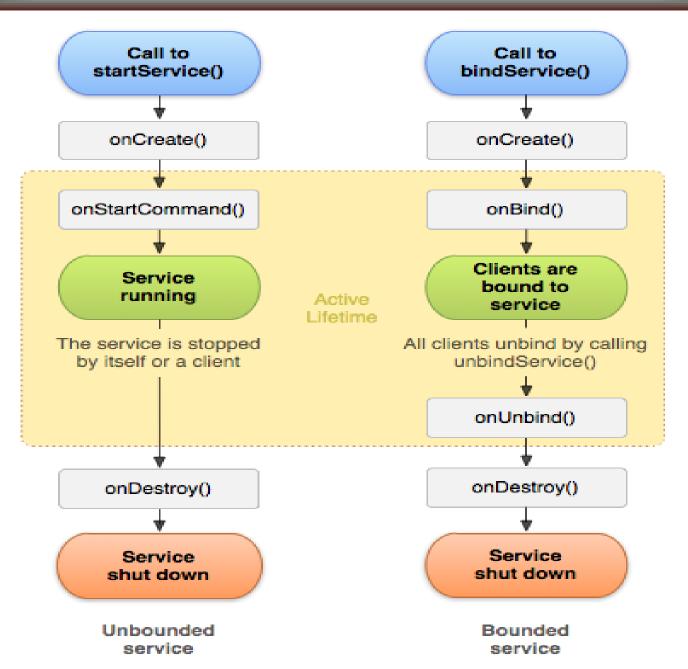
5.2 - Primena servisa u Android aplikacijama

- ➤ Bez obzira na tip servisa, komponente aplikacije mogu korstiti servis isto kao i aktivnost startujući ga pomoću intent-a.
- Servis u okviru Android Software Development Kit (SDK) može da znači dve stvari:
  - 1. može da znači proces u pozadini, koji obavlja neke korisne informacije u redovnim intervalima.
  - 2. može biti interfejs za udaljeni objekat koji se zove u okviru vaše aplikacije.
- ➤ U oba slučaja servis objekat proširuje klasu *Service* u okviru Andoird SDK, i to može da bude samostalna komponenta ili deo aplikacije sa kompletnim korisničkim interfejsom.
- ➤ Kreirani servis radi u procesu komponente koja ga je pozvala, dakle on ne započinje novi proces ili novi *thread* ukoliko drugačje nije navedeno.
- ➤ U slučaju da servis radi veliki posao ili više njih istovremeno, onda se preporučuje stvaranje novih *thread*-ova unutar njega.
- Time se smanjuje rizik od pada aplikacije.

5.2 - Zivotni ciklus servisa

- ➤ Pre nego što se krene u detaljno objašnjenje kako kreirati servis, mora se prvo razumeti na koji način servis ima interakciju sa Andorid OS.
- ➤ Prilikom kreiranja servisa, pomenuti servis mora prvo da se registruje u manifest fajlu koji aplikacija koristi u okviru taga <service>.
- Takođe potrebno je definisati dozvole potrebne za pokretanje, zaustavljanje i povezivanje na servis, kao i neophodni poziv servisa.
- Nakon što je servis implementaran, servis se može koristiti korišćenjem metode Context.startService().
- Ako je usluga servisa već pokrenuta, kasnijem korišćenjem metode startService(), usluga se ne pokreće ponovo.
- > Servis funkcioniše dok se ne pozove metoda Context.stopService() ili servis završi sa radom i sam pozove f-ju za prestanak rada stopSelf()
- Aplikacije koje žele da koriste servis moraju da pozovu funkciju Context.bindService() za uspostavljanje veze sa servisom.
- Ako servis nije pokrenut, on se pokreće u tom trenutku, ako je servis već pokrenut, aplikacije mogu da šalju zahteve za izvršavanje određenih usluga ako za to imaju dozvolu.

5.2 - Životni ciklus servisa

5.2 - Kreiranje servisa

- > Životni ciklus servisa je **jednostavniji** od životnog ciklusa aktivnosti.
- ➤ Kod servisa treba više obratiti pažnju na samu njihovu kreiranje i uništenje jer korisnik najčešće nije svestan njihovog funkcionisanja i uglavnom nema kontrolu nad njima.
- ➤ Za kreiranje servisa, neophodno je stvoriti klasu sa Service proširenjem i deklarisati je u Manifest fajlu.
- ➤ U klasi treba implementirati Callback metode i tako definisati servis:
- **1. onStartCommand()** sistem poziva metodu kada neka od komponenti aplikacije zatraži kreaciju servisa pomoću metode *startService()*. Tada se kreira pokrenuti servis koji radi u pozadini nedefinisano dugo. Treba narediti servisu njegovo uništenje kada svoj posao odradi pomoću metode *stopSelf()* ili *stopService()* koja se poziva iz komponente. Kod vezanih (*bind*) servisa implementacija ovih metoda nije potrebna.

5.2 - Kreiranje servisa

- **2. onBind()** sistem poziva ovu metodu kada neka komponenta zahteva kreaciju vezanog servisa pomoću metode *bindService()*. Implementacija ove metode treba pružiti klijentima (komponentama koje je pozivaju) interfejs preko koga će oni komunicirati sa servisom i to radi tako što metoda vraća vrednost **IBinder**. Ova metoda mora uvek biti implementirana a ukoliko nije potrebno stvaranje vezanog servisa ona treba vratiti vrednost *null*.
- 3. onCreate() ova metoda se poziva odmah nakon što komponenta zatraži kreaciju servisa (pre no što se onStartCommand() ili onBind() pozovu). U kodu ove metode se implementira sama svrha servisa. Ukoliko je servis već pokrenut i radi, ova metoda se ne poziva.
- **4. onDestroy() -** poziva se nakon što servis izvrši svoj zadatak (kroz **stopService()**), ili se odveže od svih komponenata (**unbindService()**), i uništava ga.

5.2 - Životni ciklus servisa

- ➤ Implementacijom Callback metoda mogu se uočiti dva ugnježdena stadijuma životnog ciklusa servisa:
  - 1. celokupan život servisa nalazi se između poziva onCreate() i onDestroy() metoda. Podrazumevano, u onCreate() treba definisati servis i njengovo ponašanje a u onDestroy() osloboditi sve resurse koje je on zauzimao. Bez obzira na to da li je servis pokrenut ili vezan on mora biti kreiran i uništen.
  - 2. aktivan život servisa počinje pozivom **onStartCommand()** ili **onBind()** metode. Ovim metodama se, prilikom pozivanja servisa, prosleđuje **Intent** objekat kroz **startService()** ili **bindService()** respektivno. Aktivan život pokrenutog servisa se završava u istom trenutku kada i celokupan život, dok se kod vezanih servisa on završava pozivom **onUnbind()** metode.
- Pokrenuti i vezani tip servisa nisu striktno razdvojeni, tj. servis pokrenut sa startService() može biti naknadno vezan sa komponentom Primer: možemo pokrenuti servis koji pušta muziku u pozadini koji se posle može vezati za aktivnost Music player-a ukoliko korisnik to želi.

5.2 - Životni ciklus servisa

- > Servisi mogu obaveštavati korisnika o svom radu na dva načina:
  - 1. preko *toast* poruka
  - 2. preko obaveštenja u statusnoj liniji i statusnom prozoru.
- ➤ *Toast* poruke su kratke poruke u crnim pravougaonicima koji se pojavljuju na ekranu preko primarne aktivnosti (fokusiranog ekrana) i nestaju posle par sekundi.
- > Statusna linija se kod standardnog Android interfejsa (i aplikacija koje nisu full-screen) nalazi na samom vrhu ekrana i moguće je njeno proširenje na statusni prozor.
- ➤ U statusnoj liniji se često mogu videti obaveštenja o progresu servisa (otpočeto preuzimanje sadržaja sa interneta, preuzimanje je u toku, preuzimanje je završeno itd.)
- ➤ U statusnom prozoru se može videti više informacija o progresu servisa i eventualno interagovati sa njihovim rezultatima (pokretanje ili pregled preuzetog sadržaja, otvaranje primljenog email-a u većem prozoru itd.)

5.3 - Primena prijemnika poruka

3. Prijemnici poruka

- ✓ Prijemnici poruka (*broadcast receivers*) upravljaju komunikacijom između Android OS-a i aplikacija.
- ✓ Oni odgovaraju na poruke dobijene od drugih aplikacija ili sistema.

  Primer: aplikacije mogu uputiti poruku drugim aplikacijama obavještavajući ih da su neki podaci preuzeti, da se nalaze na uređaju i da su raspoloživi za korištenje.
- ✓ Prijemnici poruka će prepoznati ovu komunikaciju i pokrenuti odgovarajuću akciju.
- ✓ Prijem.poruka se implementira kao podklasa *BroadcastReceiverklase*, a svaka poruka je prijemnik poruke koji je *Intentobjekat*.

Primer:

```
public class MyReceiver extends BroadcastReceiver {
  public void onReceive(context, intent) {
  }
}
```

5.3 - Primena prijemnika poruka

- Prijemnici poruka su komponente koje reaguju na emitovana obaveštenja i najave u sistemu.
- Mnoge poruke stižu od samog sistema, kao što je obaveštenje da je baterija prazna, da je ekran isključen, da je *print screen* komanda uspešno sačuvala sliku itd.
- ➤ Aplikacije takođe mogu emitovati obaveštenja, na primer kada uspešno skinu sadržaj sa Interneta i žele da obaveste druge aplikacije da ga mogu koristiti.
- ➤ Iako prijemnici poruka ne mogu pružiti korisnički interfejs, oni mogu stvoriti obaveštenje u statusnoj liniji i tako obavestiti korisnika.
- ➤ Prijemnici poruka najčešće samo signaliziraju drugim komponentama da počnu sa izvršavanjem određenih zadataka i sami po sebi ne rade velike poslove.
- ➤ Prijemnici se implementiraju u Java klasama sa proširenjem **BroadcastReciever** i aktivira ih prosleđeni **Intent** objekat, slično kao i aktivnosti.

- Android OS karakteriše upotreba inter-procesne komunikacije (IPC) u okviru same aplikacije kao i između aplikacija međusobno.
- Android OS svaku aplikaciju pokreće u zasebnom procesu (sandbox) sa jedinstvenim sistemskim identifikatorom (ID).
- > Svaka aplikacija ima svoju zasebnu instancu Dalvik VM.
- ➤ Na ovaj način aplikacije su u potpunosti nezavisne jedne od drugih sa sopstvenim adresnim prostorom.
- ➤ Ovakva implementacija omogućava sigurnost i bezbednost jer jedan proces ne može direktno upravljati memorijom drugog procesa
- ➤ U mnogim slučajevima komunikacija između procesa je neophodna
- > Zato OS mora da obezbedi mehanizme za inter-procesnu komunikaciju
- Android OS sadrži jedan oblik interprocesne komunikacije koji je karakterističan samo za njega, a to je **Binder okvir**.
- ➤ IPC na Android OS se većinom odvija preko Binder okvira i u maloj meri na soketima koji se koriste na najnižem nivou.

- ➤ Inter-procesna komunikacija u **Binder** okviru je implementirana kao klijent-servis odnos.
- ➤ Na Android platformi postoje tri mehanizma, tj. implementacije inter-procesne komunikacije koja se odvija preko Binder okvira:
  - 1. Intent mehanizam,
  - 2. Messenger mehanizam
  - 3. Mehanizam baziran na jeziku za definisanje Andorid interfejsa-AIDL
- ➤ Messenger i AIDL implementacije rade sa vezanim (*bound*) servisima, dok *Intent* objekti rade sa pokrenutim (*started*) servisima.
- Tri od četiri tipa komponenti aktivnosti, servisi i prijemnici poruka pokreću se pomoču asihrone poruke zvane **Intent**.
- ➤ Intent objekat spaja individualne komponente za vreme *runtime*-a bez obzira na to da li komponente pripadaju istoj aplikaciji.
- ➤ Intent objekat se može zamisliti kao glasnik koji od komponente zahteva izvesnu akciju ili delovanje.
- ➤ Intent se stvara kao apstraktni objekat u kom se definiše poruka koja se šalje komponenti.

- Pod apstraknim se misli na to da komponente, koje treba da izvrše akciju, ne moraju biti definisane u **Intent** objektu.
- ➤ Intenti se sastoje iz dva dela akcije i podataka.
- ➤ Intent objekti se mogu zamisliti kao poruke koje se šalju širom OS kako bi izvršile određenu akciju na nekoj koponenti koja ima odgovarajući filter za tu akciju.
- Somovne komponente svake aplikacije imaju definisane **filtere** u AndroidManifest.xml fajlu te aplikacije.
- Filter jedne komponente sardži akcije koje podržava ta komponenta.
- ➤ Kad se pošalje **intent**, Android OS pronalazi sve komponente koje sadrže **filter** za tu akciju.
- ➤ Ukoliko postoji više komponenti sa tim **filterom**, Android OS prepušta korisniku da izabere željenu komponentu.
- Postoje dve vrste Intent objekata eksplicitni i implicitni.
- Eksplicitni gađaju određenu komponentu po imenu i ograničen je samo na komponente unutar jedne aplikacije.
- ➤ Implicitni, pokušavaju da pronađu komponente po akciji i nisu ograničeni na komponete jedne aplikacije.

- Eksplicitni Intent objekat može aktivirati određenu komponentu dok implicitni može aktivirati određeni tip komponenti.
- ▶ Intent objekat prosleđen aktivnostima i servisima definiše akciju koju treba da izvrše (da prikažu ili pošalju nešto) i takođe može sadržati URI podataka nad kojima ona treba da bude izvršena (kao i ostale stvari koje bi novopokrenuta komponenta trebala da zna).
  Primer: intent-om se od aktivnosti može zatražiti da prikaže određenu sliku ili otvori određenu web stranicu.
- ➤ U nekim slučajevima je moguće pokrenuti aktivnost kako bi ona vratila rezultat, takođe kroz **Intent** objekat (na primer, on može pitati korsinika da odabere neku osobu iz kontakta i vraćeni **Intent** objekat će sadržati URI tog kontakta).
- ➤ Intent objekat prosleđen prijemniku poruka samo definiše poruku koja će biti prikazana kao obaveštenje.
- ➤ Poslednji tip komponenti, **dobavljači sadržaja**, se ne aktiviraju **Intent** objektima, već **zahtevima** koje mu **ContentResolver** može uputiti.

- Content Resolver kontroliše sve direktne transakcije između komponente i dobavljača kako komponenta ne bi morala to da radi.
- ➤ Ona samo poziva metode iz ContentResolver objekta i tako se stvara apstraktni odnos komponenta-dobavljač radi sigurnosti.
- Dbjekat **Intent** je pasivna struktura podataka koja drži apstraktan opis operacija koje treba da se izvrše, ili u slučaju **broadcast risivera**, opis nečega što se dogodilo ili se objavljuje.
- > Svaki tip komponenti se aktivira posebnim metodama:
  - 1. Aktivnost se pokreće (ili joj se zadaje novi zadatak) prosleđivanjem Intent objekta metodi startActivity(). Kada se od aktivnosti očekuje da vrati rezultat, on se prosleđuje metodi startActivityForResult().
  - **2. Servis** se pokreće (ili mu se daju nove instrukcije ukoliko je već pokrenut) prosleđivanjem Intent objekta metodi startService(). Servis se može vezati prosleđivanjem Intent objekta metodi bindService().
  - **3. Emitovanje** se može inicirati prosleđivanjem Intent objekta metodi sendBroadcast(), sendOrderedBroadcast() ili sendStickyBroadcast().
  - **4. Dobavljaču sadržaja** se može postaviti upit pozivanjem metode **query()** kod **ContentResolver-**a.

5.4 - Primena provajdera sadržaja

4. Provajderi sadržaja

- ✓ Provajderi sadržaja (*content providers*) upravljaju deljenim podacima aplikacije.
- ✓ Ova komponenta (na zahtev) obezbeđuje podatke iz jedne aplikacije drugima.
- ✓ Podaci se mogu nalaziti u bazi podataka, datotečnom sistemu ili na nekom drugom mestu.
- ✓ Provajder sadržaja se implementira kao podklasa ContentProvider klase, i mora implementirati standardni skup API-a kako bi omogućio drugim aplikacijama izvršenje transakcija.

Primer:

```
public class MyContentProvider extends ContentProvider {
public void onCreate() {
}
}
```

5.5 - Dodatne komponente Android aplikacije

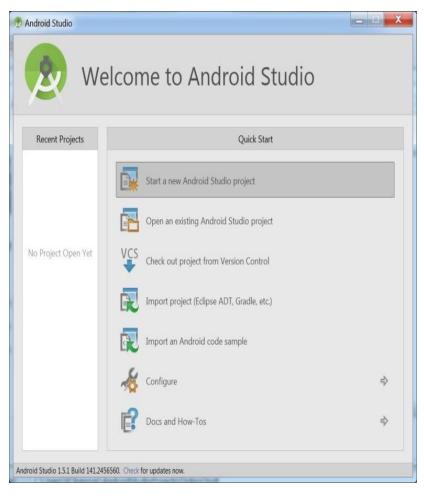
- ➤ Postoje dodatne komponente koje se mogu koristiti u razvoju aplikacija, odnosno pripadajućih entiteta, njihove logike i međusobnog povezivanja.
- ➤ Dodatne komponente su:
  - **1. Fragmenti** (*fragments*) predstavljaju deo korisničkog interfejsa u nekoj aktivnosti
  - **2. Pogledi** (*views*) elementi korisničkog interfejsa koji su iscrtani, odnosno predstavljeni na ekranu, kao što su dugmići, liste, kvadratići za izbor (*checkbox*)
  - **3. Prikazi** (*layouts*) hijerarhija pogleda koja kontroliše format ekrana i izgled pogleda
  - **4. Namere** (*intents*) poruke koje povezuju komponente
  - 5. Resursi (resources) eksterni elementi
  - 6. Manifest konfiguraciona datoteka za aplikaciju

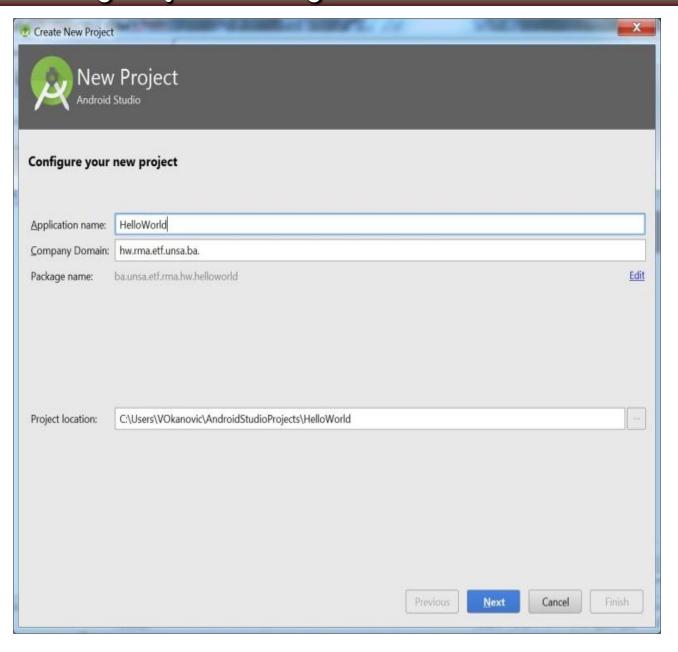
➤ Pre početka razvoja aplikacije pomoću Android SDK potrebno je postaviti Android razvojno okruženje.

➤ Nova aplikacija/projekat u Android Studio-u se može kreirati tako da se nakon pokretanja Android Studio-a izabere Start a new Android

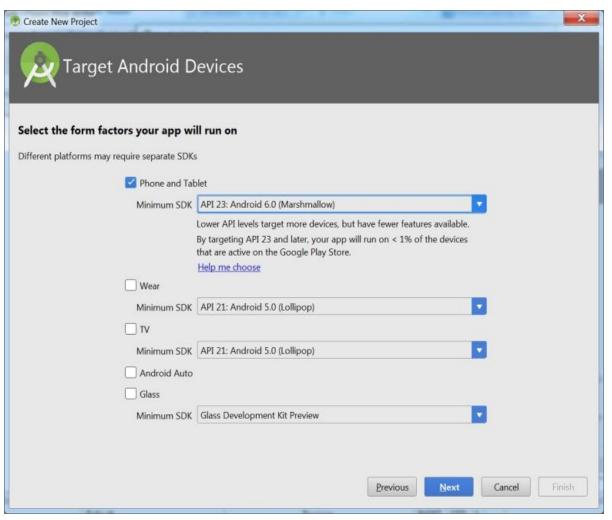
Studio project

- Nova aplikacija/projekat se može kreirati i u radnom okruženju Android Studia, izborom File ->New -> New project.... nakon čega je (u Configure your new project) potrebno uneti podatke koji se odnose na:
  - 1. Application name (HelloWorld),
  - 2. Company Domain (vtsnis.edu.rs.)
  - 3. Project location
- ...\AndroidStudioProjects\HelloWorld

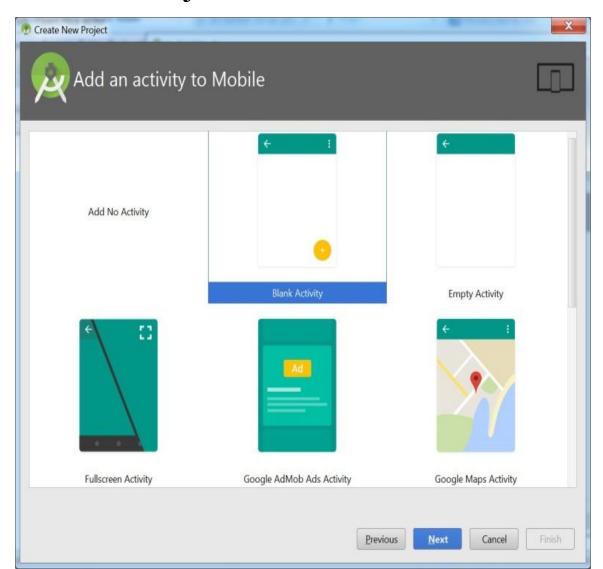

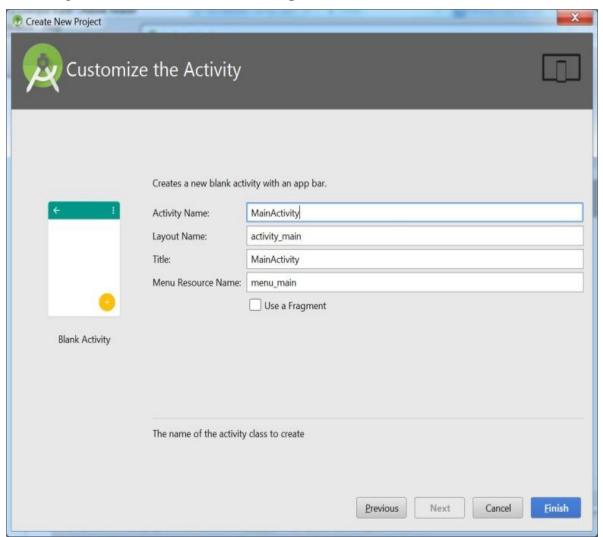
➤ U narednom koraku (Select the form factors your app will run on) je potrebno odabrati platformu na kojoj će se aplikacija izvršavati, te verziju Android SDK.

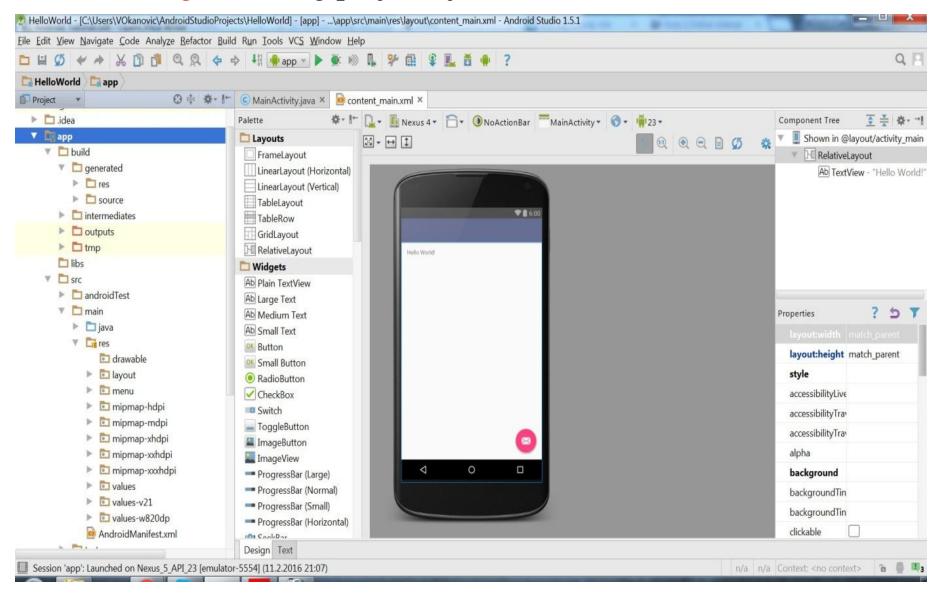
➤ U Add an activity to Mobile je omogućeno dodavanje i izbor nove aktivnosti za mobilni uređaj.

➤ U nastavku (**Customise the Activity**) treba dati naziv određenom projektu/aktivnosti, te izborom **Finish** završiti proces kreiranja novog projekta/aplikacije, sa sledećim izgledom:

► Konačan izgled unetog projekta je:

5.7 - Struktura aplikacije u Android-u

- Struktura Android projekta se sastoji od nekoliko foldera i datoteka:
- 1. build sadrži generisane datoteke, kao što su Aidl, Build konfiguracija i R (R.java)
- 2. lib folder za biblioteke potrebne za razvoj android aplikacija
- **3.** src sadrži izvorne (.java) datoteke projekta. Ovde se nalazi datoteka MainActivity.java koja sadrži klasu aktivnosti, a koja se izvršava pri pokretanju aplikacije.
- 4. res –sadrži slike, prikaze, vrednosti i Android manifest datoteku
- 5. res/drawable folder za slike, odnosno objekte dizajnirane za ekrane
- **6. res/layout** folder koji sadrži datoteke koje određuju korisnički interfejs aplikacije
- 7. res/menu folder za objekte menija koji su dizajnirani za gradnju menija u aplikaciji
- 8. res/values folder za razne XML datoteke koje sadrže resurse, kao što su stringovi i boje
- 9. AndroidManifest.xml manifest datoteka koja opisuje bitne osobine aplikacije i definiše svaku njenu komponentu

Hvala na pažnji !!!

Pitanja

???